

חוק העונשין (תיקון מס' 37), התשנ"ב-1992*

1. בחליפת סעיף 22 לחוק העונשין, התשל"ז-1977' (להלן - החוק העיקרי), יבוא:
22. "הגנה עצמית
אין אדם נושא באחריות פלילית למעשה או למחדל אם נהג כפי שנהג כלפי תוקף כדי להדוף תקיפה שלא כדין, שהעמידה בסכנת פגיעה את חייו, חירותו, גופו או רכושו, שלו או של זולתו; ואוחס אין אדם נוהג תוך הגנה עצמית אם גרם לתקיפה האמורה בהתנהגותו הפסולה ותוך שהוא צופה מראש את אפשרות התפתחות הדברים."
2. אחרי סעיף 22 לחוק העיקרי יבוא:
- 22א. (א) אין אדם נושא באחריות פלילית למעשה או למחדל שהיו דרושים באופן מיידי כדי למנוע סכנה של פגיעה חמורה בחייו, בחירותו, בגופו, או ברכושו, שלו או של זולתו, הנובעת ממצב דברים נתון, ובלבד שלא היתה לו דרך אחרת למנעה, והפגיעה שגרם לא היתה בלתי שקולה כנגד הפגיעה שבקש למנוע.
- (ב) (1) הוראת סעיף קטן (א) לא תחול אם לפני היווצרות המצב שבו נהג אדם כאמור, הוא העמיד עצמו ברציה ובהתנהגות פסולה באותו מצב, ואין נפקא מינה אם אותו אדם היה מודע, או אם אדם סביר במקומו יכול היה בנסיבות הענין להיות מודע, כי הוא עלול לנהוג כפי שנהג;
- (2) הוראות פסקה (1) לא יחולו אם ענינה של ההתנהגות היה הגנה על אינטרס של הזולת.
- (ג) הוראת סעיף קטן (א) לא תחול אם גרם המעשה למותו של אדם.
- 22ב. הוראות סעיפים 22 ו-22א לא יחולו אם בנסיבות הענין, המעשה או המחדל לא היו סבירים לשם מניעת הפגיעה.
- 22ג. עבר אדם עבירה שדינה עונש חובה, רשאי בית המשפט להטיל עליו עונש קל ממנו בכל אחת מאלה:
- (1) אם נהג כפי שנהג בתנאים האמורים בסעיף 22, אולם חרג מן הסביר בנסיבות הענין לשם מניעת הפגיעה;
- (2) אם נהג כפי שנהג בתנאים האמורים בסעיף 22א, אולם הפגיעה שגרם היתה בלתי שקולה כנגד הפגיעה שביקש למנוע, או חרג מן הסביר בנסיבות הענין לשם מניעת הפגיעה."

דן מרידור
שר המשפטים

יצחק שמיר
ראש הממשלה

דב שילנסקי
יושב ראש הכנסת

חיים הרצוג
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת כיום י"א באדר ב' התשנ"ב (16 במרס 1992): הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2057 מיום ח' בסיון התשנ"א (21 במאי 1991), בעמ' 232 ובהצעות חוק 2060, מיום י"ב בתמוז התשנ"א (24 ביוני 1991), בעמ' 248. ס"ח התשל"ז, עמ' 226; התשנ"א, עמ' 208.